

Живко Живков и други техни другари, както отбелзваме и на друго място, още след 19 май 1934 год. бяха обрезували общ клуб, събиращето на който беше в къщата на Моллов или в кантората му на площад "Александър". Дейността на този "клуб" бе продължила и през време на войната, към края на която започнали да подготвяват новата власт на коалиционни начала.

При първите законодателни избори с Никола Петков, Д. Моллов беше кандидатиран за народен представител във Верна. За тези избори много беше упрекван Петко Стайнов, който да не се разбере, че ето не се произведет, че последват нежелани събития – това било искане на представителя на Съюзенкието. Моллов беше кандидатиран без да бъде питан, без да представи документи. За кандидатурата му съобщиха от Верна по телефона. Той ~~същеднега~~ подаде в съда заявление, че не е давал съгласие за кандидатурането и молише да го заличат от списъка на кандидатите. За това било уведомено ръководството на партията, двама видни представители на която се опитаха да му въздействуват да оттегли отказа си, но той останел неизменен:

– Искам да бъда последователен. Знаете, че съм за коалиционно управление. Може да е само един етап, но ако не се съдаде, че се изложим, ще предизвикаме другите съюзници. Не е тактично...

При това положение на говото оставане в България беше несигурно: политическа роля не можеше да играе, да бъде опозиция – значеши да си тури главата в торбата. Имене връзки с Франция. Там беше живъ с детето – реши да се прибере при тях. И по известен касичел той и брат му заминава за Париж. Нямаше да се вдигне. Не е имал никакви неприятности. Само брат му е бил задържан малко време в Триест...